

o warunkach wypłaty premii za wykonanie planów produkcyjnych (Monitor Polski Nr 62, poz. 817), a w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych — w trybie przewidzianym uchwałą nr 200 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1955 r. o zmia-

nie uchwały z dnia 24 maja 1952 r. w sprawie zasad premiovania pracowników zatrudnionych w budownictwie (Monitor Polski Nr 44, poz. 433).

1439

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ŻEGLUGI I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 24 października 1955 r.

w sprawie zasad współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną w zakresie służby hydrograficznej.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do wykonywania służby hydrograficznej powołane są Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej oraz Służba Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga w Gdańskim Urzędzie Morskim.

§ 2. Do zakresu działania Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej należy:

- 1) przeprowadzanie pomiarów geodezyjnych na całym Wybrzeżu dla opracowywania map morskich i dla specjalnych celów wojskowych;
- 2) przeprowadzanie niwelacji dla ustawiania prowizorycznych wodowskazów na czas sondowania;
- 3) ustawianie znaków baz pomiarowych szybkości dla potrzeb Marynarki Wojennej i opieka nad nimi;
- 4) przeprowadzanie pomiarów wodnych, koniecznych do opracowywania map morskich, a mianowicie:
 - a) pomiarów głębokości na obszarach morskich otwartych — od linii brzegu w kierunku otwartego morza,
 - b) pomiarów głębokości na obszarach morskich zamkniętych — zarówno na zalewach, jak i w basenach portowych Marynarki Wojennej;
- 5) wyłączne prawo opracowywania, reprodukcji i wydawania map i planów morskich o charakterze oficjalnym dla ogólnego użytku, unowocześnianie i wydawanie map morskich starych wydań na podstawie przeprowadzanych w terenie własnych pomiarów;
- 6) wyłączne prawo opracowywania i wydawania locji, spisów latarni, spisów sygnałów radiowych itp. o charakterze oficjalnym dla celów żegluga morskiej;
- 7) wyłączne prawo wydawania pisma „Wiadomości Żeglarskie”, zawierającego dane Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej i Służby Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga, publikacje urzędowe, informacje i meldunki dotyczące bezpieczeństwa żegluga oraz dane zawarte w podobnych publikacjach państw obcych z podaniem źródeł;
- 8) podawanie w określonym czasie drogą radiową ostrzeżeń nawigacyjnych Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, jak również ostrzeżeń otrzymywanych ze Służby Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga;
- 9) ustawianie znaków nawigacyjnych stałych i pływających dla celów wojskowych;
- 10) współdziałanie ze Służbą Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga przy opracowywaniu sposobów i metod udoskonalenia istniejącego systemu oznakowania Wybrzeża i obszarów morskich.

§ 3. Do zakresu działania Służby Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga należy:

- 1) przeprowadzanie pomiarów geodezyjnych na terenie całego Wybrzeża ze specjalnym uwzględnieniem terenów portowych dla celów opracowania planów sondażowych;
- 2) przeprowadzanie pomiarów hydrograficznych (głębokościowych) tylko w obrębie wodnych terenów portowych (z wyłączeniem basenów Marynarki Wojennej) oraz na obszarach wodnych — dla potrzeb żeglugaowych;
- 3) przeprowadzanie prac trałowań hydrograficznych w obrębie wód wewnętrznych, a w szczególności na wewnętrznych torach wodnych, tudzież przeprowadzanie tych prac na otwartych obszarach wodnych — w celu ujawnienia podwodnych przeszkód nawigacyjnych i zapewnienia bezpieczeństwa żegluga;
- 4) sporządzanie i wydawanie planów pomiarowych (w dowolnych skalach) na podstawie wyników prac wyszczególnionych w pkt 1 i 2, co powinno być wykonywane zgodnie z obowiązującymi przepisami o tajemnicy państwowej i służbowej;
- 5) przeprowadzanie oznakowywania nawigacyjnego tak na Wybrzeżu, jak i na przyległych doń obszarach morskich otwartych i zamkniętych;
- 6) opracowywanie sposobów i metod udoskonalenia istniejącego systemu oznakowania nawigacyjnego w ścisłym porozumieniu z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej;
- 7) przeprowadzanie stałej kontroli stanu oznakowania nawigacyjnego i wykonywanie wszelkich prac zapobiegawczych, niezbędnych do utrzymania systemu oznakowania nawigacyjnego w stałej sprawności technicznej;
- 8) administrowanie i obsługa wszelkich latarni i radiolatarni morskich oraz całego systemu oznakowania nawigacyjnego stałego i pływającego na całym Wybrzeżu, z wyjątkiem znaków nawigacyjnych przeznaczonych dla celów wojskowych i znajdujących się w administracji Marynarki Wojennej;
- 9) organizacja służby informacyjnej w celu zapewnienia bezpieczeństwa żegluga przez:
 - a) zawiadamianie Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej o wszystkich zmianach i usterkach zauważonych w oznakowaniu nawigacyjnym, podlegającym Służbie Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga; tryb zawiadamiania zapewniający szybkie i pewne przekazywanie wiadomości uzgodni między sobą Służba Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga i Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej;
 - b) podawanie Biuru Hydrograficznemu Marynarki Wojennej pilnych informacji dotyczących bezpieczeństwa żegluga — celem dalszego przekazania ich w ostrzeżeniach nawigacyjnych zgodnie z zarządzeniem nr 213 Ministra Żegluga z dnia 21 października 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanych przez statki morskie;

- 10) planowanie, budowa i urządzenie wszelkiego rodzaju znaków nawigacyjnych i innych urządzeń oznakowania nawigacyjnego, co wymaga uprzedniego uzgodnienia z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej;
- 11) ustawianie znaków baz pomiarowych szybkości dla potrzeb marynarki handlowej i rybołówstwa morskiego oraz opieka nad nimi;
- 12) budowa i utrzymywanie w należytych stanie dalszych dewiacyjnych i nabieżników dewiacyjnych, z wyjątkiem przypadków, gdy urządzenia te znajdują się na terenie administrowanym przez Marynarkę Wojenną.

§ 4. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej i Służba Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga obowiązuje są:

- 1) wspólnie czuwać nad bezpieczeństwem żegluga przez kontrolę stanu oznakowania nawigacyjnego w drodze bezpośredniej wymiany spostrzeżeń;
- 2) wzajemnie wymieniać wyniki prac hydrograficznych oraz umożliwiać korzystanie z materiałów hydrograficznych otrzymywanych z zagranicy.

§ 5. Upoważnia się Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej oraz Służbę Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga do wspólnego reprezentowania Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na międzynarodowych konferencjach hydrograficznych.

§ 6. 1. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej bierze stały udział w pracach kongresów hydrograficznych i międzynarodowych organizacjach hydrograficznych oraz jest stałym członkiem Międzynarodowego Biura Hydrograficznego w Monaco z ramienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Szef Hydrografii Marynarki Wojennej jest stałym oficjalnym reprezentantem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

w dziedzinie hydrografii w stosunku do Międzynarodowego Biura Hydrograficznego w Monaco i instytucji hydrograficznych państw obcych.

§ 7. 1. Szef Hydrografii Marynarki Wojennej jest przewodniczącym polskiej delegacji i jej reprezentantem na wszelkich międzynarodowych konferencjach hydrograficznych, jest odpowiedzialny za całokształt prac delegacji oraz powołany do podejmowania ostatecznych decyzji we wszystkich sprawach i zagadnieniach, które mogą wyłonić się w toku obrad i prac Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej oraz kongresów hydrograficznych.

2. W skład delegacji wchodzi z prawem głosu przedstawiciele Ministerstwa Żegluga oraz innych instytucji zainteresowanych w zagadnieniach będących przedmiotem konferencji.

§ 8. Szef Hydrografii Marynarki Wojennej oraz Naczelnik Służby Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga są podawani w Międzynarodowym Roczniku Hydrograficznym, przy czym Naczelnik Służby Oznakowania Nawigacyjnego jest umieszczony na drugim miejscu jako Szef Bezpieczeństwa Nawigacyjnego (Chef du Balisage) z ramienia Ministerstwa Żegluga, ściśle współpracujący z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej.

§ 9. Traci moc instrukcja Ministra Obrony Narodowej i Ministra Żegluga z dnia 3 września 1948 r. w sprawie podziału kompetencji pomiędzy instytucjami hydrograficznymi podległymi Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Żegluga (Monitor Polski Nr 86, poz. 960).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żegluga: w z. *S. Bukowski*

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

1440

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: SPRAW ZAGRANICZNYCH, HANDLU ZAGRANICZNEGO, ŻEGLUGI I FINANSÓW

z dnia 31 października 1955 r.

uchylające zarządzenie z dnia 5 kwietnia 1951 r. w sprawie wysokości dodatków lokalnych dla pracowników placówek dyplomatycznych, konsularnych i handlowych za granicą.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39 i Nr 60, poz. 475) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wobec unormowania uposażenia pracowników polskich placówek za granicą uchwałą nr 16 Prezydium Rządu z dnia 7 stycznia 1955 r. uchyla się zarządzenie Ministrów: Spraw Zagranicznych, Handlu Zagranicznego, Żegluga i Finansów z dnia 5 kwietnia 1951 r. w sprawie wysokości dodatków

lokalnych dla pracowników placówek dyplomatycznych, konsularnych i handlowych za granicą (Monitor Polski Nr A-32, poz. 398).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 7 stycznia 1955 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *M. Naszkowski*

Minister Handlu Zagranicznego: w z. *B. Goroński*

Minister Żegluga: w z. *S. Bukowski*

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

1441

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 16 listopada 1955 r.

w sprawie dokonywania skupu zdecentralizowanego niektórych artykułów spożywczych przez przedsiębiorstwa handlu detalicznego oraz żywienia zbiorowego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa

oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje: